

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z PLASTYKI III ETAP EDUKACYJNY GIMNAZJUM

WARUNKI OBIEKTYWNEJ OCENY Z PRZEDMIOTU PLASTYKA

Ocena jest wynikiem obserwacji ucznia w trakcie pracy, rozmowy z uczniem, jego postawy i zaangażowania w pracę, wysiłku wkładanego w wykonanie zadań, pilności, aktywności na lekcjach, pomysłowości, oryginalności rozwiązań, ostatecznego rezultatu pracy, stopnia opanowania wiedzy plastycznej. Ocena nie dyskryminuje ucznia pozbawionego zdolności plastycznych, a wobec ucznia z pewnymi deficytami rozwojowymi stosuje się obniżone wymagania. Uzyskany stopień z przedmiotu jest zachętą do rozwijania własnej twórczości lub zainteresowania się sztuką tworzona przez innych. Stopień trudności zadań i ćwiczeń plastycznych jest dostosowany do poszczególnych faz rozwojowych uczniów i ich możliwości.

Udział ucznia w konkursach, oraz aktywność ponadprogramowa (wykonywanie dekoracji szkolnych, gazetek, dodatkowych prac plastycznych, etc, etc) podwyższa ocenę z plastyki. Zachowanie ucznia na lekcji nie ma wpływu na ocenę jego pracy.

CELE EDUKACYJNE OPRACOWANE W OPARCIU O PODSTAWĘ PROGRAMOWĄ Z PRZEDMIOTU PLASTYKA.

1. Rozbudzanie twórczej postawy ucznia wobec siebie i świata.
2. Rozwijanie ogólnej wrażliwości i wrażliwości plastycznej ucznia.
3. Rozwijania umiejętności refleksyjnego patrzenia.
4. Rozwijanie zainteresowań i zamiłowań plastycznych.
5. Wyposażenie uczniów w podstawowe umiejętności plastyczne, oraz podstawową wiedzę dotyczącą poszczególnych okresów w sztuce.
6. Wprowadzenie uczniów do aktywnego uczestnictwa w kulturze.

WYMAGANI A NA POSZCZEGÓLNE STOPNIE

1. **Celujący** – uczeń posiada wiedzę wykraczającą poza program nauczania, szczególnie interesuje się sztuką, twórczo rozwija swoje uzdolnienia plastyczne, w terminie oddaje prace plastyczne, osiąga sukcesy w konkursach plastycznych i aktywnie uczestniczy we wszelkich projektach plastycznych szkoły.
2. **Bardzo dobry** – uczeń opanował wiadomości ze sztuki określone szczegółowo w poszczególnych działach programowych, potrafi zastosować zdobyta wiedzę teoretyczną w praktyce, samodzielnie interpretuje temat pracy praktycznej dodając swoją wizję, oryginalność i pomysłowość, starannie i w terminie wykonuje ćwiczenia praktycznie.
3. **Dobry** – uczeń w dobrym stopniu opanował wiadomości programowe z historii sztuki, potrafi wykonać zadania praktyczne, potrafi samodzielnie zastosować zdobyta wiedzę w praktyce, prace plastyczne oddaje w terminie.
4. **Dostateczny** – uczeń opanował podstawowe wiadomości z historii sztuki, potrafi wykonać prace plastyczne o niewielkim stopniu trudności, miernie wykorzystując nabyta wiedzę., mało efektywnie wykorzystuje czas pracy.
5. **Dopuszczający** – uczeń wykonuje ćwiczenia plastyczne o niewielkim stopniu trudności, mało angażuje się w wykonywanie pracy, posiada duże braki w opanowaniu podstawowych wiadomości z historii sztuki, jest niestaranny, nie oddaje w terminie prac plastycznych.
6. **Niedostateczny** – uczeń nie pracuje na lekcji, nie wkłada wysiłku w wykonywane prace, jest notorycznie nieprzygotowany do zajęć i nie chce opanować podstawowych wiadomości programowych.

WYMAGANIA PROGRAMOWE DOSTOSOWANE DO POTRZEB UCZNIÓW ZE SPECYFICZNYMI TRUDNOŚCIAMI W UCZENIU SIĘ LUB DEFICYTAMI ROZWOJOWYMI.

1. Uczniowie z mózgowym porażeniem dziecięcym i /lub niepełnosprawnością ruchową.

W tym przypadku najistotniejszym podczas ćwiczeń jest sam proces tworzenia (tylko on jest oceniany), a nie efekt finalny. Techniki plastyczne jak i tematy są dopasowane do możliwości uczniów. Wyklucza się wycinanie, korzystanie z narzędzi graficznych, wykonanie rysunku realistycznego lub odwzorowywania. Konwencje prac plastycznych to:

- ekspresyjna i syntetyczna (oszczędność środków wyrazowych).

2. Uczniowie z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim

Uczniowie mogą wykonywać proste ćwiczenia plastyczne o konkretnym temacie. Należy wykluczyć tematy alegoryczne lub wymagające własnej interpretacji. Jeśli chodzi o sprawdzenie wiadomości z historii sztuki to należy je wykonywać przy pomocy ilustracji i naprowadzać tematycznie.

3. Uczniowie słabo widzący

W tych przypadkach u ucznia mogą wystąpić trudności w organizacji wzrokowo-przestrzennej, oraz koordynacji wzrokowo-ruchowej dlatego należy brać pod uwagę nie możliwość stworzenia przez nich iluzji przestrzeni na płaszczyźnie, oraz dokonania szczegółowej analizy stylów architektonicznych i malarskich.

SPOSOBY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW Z UWZGLĘDNIENIEM PROCEDURY UZYSKIWANIA OCENY WYŻSZEJ NIŻ PRZEWIDYWANA ROCZNA OCENA KLASYFIKACYJNA.

1. Testy sprawdzające wiadomości z historii sztuki.
2. Wykonane prace plastyczne.

By uzyskać ocenę wyższą niż przewidywana roczna ocena klasyfikacyjna uczeń musi wypełnić test, w którym odpowie na podstawowe pytania dotyczące historii sztuki na poziomie wymagań programowych danej klasy i proponowanej oceny.

Musi również wykonać dwie prace plastyczne:

- rysunek z obserwacji (czarno-biały)
- rysunek z wyobraźni (kolorowy)

Obydwa rysunki pod względem kompozycji, doboru koloru, układu form, oryginalności podejścia do tematu muszą być na poziomie uzyskiwanej oceny, której szczegółowe wymagania opisane są w PSO.

Wszelkie szczegóły i terminy muszą być zgodne z WSO.

SPOSÓB INFORMOWANIA UCZNIÓW ORAZ ICH RODZICÓW (PRAWNYCH OPIEKUNÓW) O ZASADACH ZAWARTYCH W PSO.

Uczniowie są informowani zasadach zawartych w PSO na pierwszych lekcjach plastyki nowego roku szkolnego, natomiast rodzice na pierwszej klasowej wywiadówce. Dodatkowe informacje rodzice mogą uzyskać podczas cotygodniowych konsultacji lub na szkolnej stronie internetowej.